

Всѣки день бракове-тѣ потвърждаватъ тоя фактъ, че обикновенно слабий-тѣ става по-силенъ. Кой мъжъ може да устои срѣщу привлекателни-тѣ ласкания на жена-та си? Кое грубо сжщество ще остане нечувствително къмъ нѣжни-тѣ молби на другарка-та си? Да ли ще се намѣрятъ много хитреци, които да отбѣгватъ отъ прѣлъщение-то на грациозна-та, роскошна красота? Геркулесъ *) писалъ при крака-та на Омфала *) и Сократъ спялъ на колѣнѣ-тѣ на Аспазия.

Вслѣдствие на доволно страненъ контрастъ, жена-та, коя-то не иска да царува посрѣдствомъ нѣжностъ-та си, коя-то ѝ е природно свойство, никога не ще се покорява на мъжъ-тѣ си. Тя ще крѣщи: азъ искамъ така! А ще ѝ се отговаря: Не! Когато, напротивъ, покорностъ-та, съпровождана съ ласкания и нѣжностъ, е най-високото приказание, на което мъжъ-тѣ почти никога се не противи. Жени-тѣ никога не трѣба да забравятъ тѣзи аксиома: «Жена безъ нѣжностъ е, като цвѣте безъ миризма, като плодъ — безъ вкусъ». Природа-та е поставила два-та пола въ постоянна зависимостъ; тя искала да направи жена-та другарка на мъжъ-тѣ, а не — робиня; при това, тя искала да направи мъжъ-тѣ другаръ и поддръжка на жена-та, а не — неинъ тиранинъ; за да не бжде единъ-тѣ оржде на щастие, а другий-тѣ—на злочестина. Съ една дума, за да има въ една челедь миръ, уважение и щастие, трѣбва жена-та да се покорява на мъжъ-тѣ, а мъжъ-тѣ пакъ да се подчинява на разсѣдъкъ-тѣ

На мъжъ-тѣ принадлежи сила-та и трудъ-тѣ, а на жена-та — прѣлъсть-та и любовь-та.

Мъжъ-тѣ е глава на челоуѣчество-то, а жена-та — негово сърдце.

*) Геркулесъ, митологически гръцки ювакъ.

***) Омфала, Лидийска царица, която смирила Геркулеса съ хубостъ-та си.